

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Namur-Est Environnement ASBL

Vastustaja: Région wallonne

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta tuleb tõlgendada nii, et nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 16 lõike 1 alusel tehtud otsus, millega on arendajale antud luba kalduda kõrvale liikide kaitseks kohaldatavatest meetmetest direktiivi 2011/92 artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses, et teostada projekt selle direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses, kuulub sellele projektile teostusloa andmise menetluse kohaldamisalasse nimetatud direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti c tähenduses, kui esiteks ei saa seda projekti teostada, ilma et arendaja suhtes oleks tehtud selline otsus, ja kui teiseks jääb projektile teostusloa andmiseks pädevale asutusele võimalus hinnata selle keskkonnamõju rangemalt, kui seda tehti nimetatud otsuses.
2. Direktiivi 2011/92 tuleb eelkõige selle artikleid 6 ja 8 arvesse võttes tõlgendada nii, et sellise eelneva otsuse vastuvõtmisele, millega antakse arendajale luba kalduda kõrvale liikide kaitse valdkonnas kehtivatest meetmetest, et viia ellu projekt selle direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti a tähenduses, ei pea tingimata eelnema üldsuse kaasamine, tingimusel et selline kaasamine on tõhusalt tagatud enne pädeva asutuse poolt kõnealusele projektile teostusloa võimalikku andmist.

(¹) ELT C 9, 11.1.2021.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 22. veebruari 2022. aasta otsus (Conseil d'État eelotsusetaotlus – Belgia) – XXXX versus Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Kohtuasi C-483/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Ühine varjupaigapoliitika – Rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühised nõuded – Direktiiv 2013/32/EL – Artikli 33 lõike 2 punkt a – Sellise rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatus, mille on liikmesriigis esitanud kolmanda riigi kodanik, kes on saanud pagulasseisundi teises liikmesriigis, samas kui selle kodaniku alaealine laps, kellel on täiendava kaitse seisund, elab esimeses liikmesriigis – Euroopa Liidu põhiõiguste harta – Artikkel 7 – Õigus perekonnaelu austamisele – Artikkel 24 – Lapse parimad huvid – Põhiõiguste harta artiklite 7 ja 24 rikkumise puudumine rahvusvahelise kaitse taotluse vastuvõetamatuse korral – Direktiiv 2011/95/EL – Artikli 23 lõige 2 – Liikmesriikide kohustus tagada rahvusvahelise kaitse saajate perekonna ühtsuse säilitamine)

(2022/C 165/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: XXXX

Vastustaja: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 33 lõike 2 punkti a tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 7 ja artikli 24 lõiget 2 arvestades tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus see, et liikmesriik kasutab selle sättega antud võimalust jätta rahvusvahelise kaitse taotlus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata põhjusel, et taotlejale on juba antud pagulasseisund teises liikmesriigis, võttes arvesse, et taotleja on esimeses liikmesriigis täiendava kaitse saanud saatjata alaealise lapse isa; samas ei piira see siiski Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, artikli 23 lõike 2 kohaldamist.

(¹) ELT C 9, 11.1.2021.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 24. veebruari 2022. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Alstom Transport SA versus Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Kohtuasi C-532/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 92/13/EMÜ – Veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlused – Artikli 1 lõiked 1 ja 3 – Vaidlustamisõigus – Artikkel 2c – Vaidlustamistähtajad – Arvutamine – Pakkujate hankemenetluses osalemist lubava otsuse peale esitatud kaebus)

(2022/C 165/17)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Alstom Transport SA

Kostjad: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Resolutsioon

Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiviga 2014/23/EL, artikli 1 lõike 1 neljandat lõiku, lõiget 3 ja artiklit 2c tuleb tõlgendada nii, et selle tähtaja, mille jooksul edukas pakkujate võib vaidlustada selles hankemenetluses edukaks pakkujaks tunnistamise otsuses sisalduva võrgustikusektori hankija otsuse tunnistada ühe hankemenetlusest kõrvalejätud pakkujate pakkumus vastuvõetavaks, arvutamisel võib võtta aluseks kuupäeva, mil edukas pakkujate sai selle otsuse kätte, isegi kui kõnealune pakkujate ei olnud nimetatud kuupäeval vaidlustanud või ei olnud veel vaidlustanud kõnealuse hankemenetluse tulemust. Seevastu juhul, kui nimetatud otsuse teatavaks tegemise või avaldamise ajal ei olnud nimetatud pakkujate selle artikli 2c kohaselt teatavaks tehtud kokkuvõtte selle otsuse asjakohastest põhjendustest, nagu teave selle pakkumuse hindamise üksikasjade kohta, siis tuleb selle tähtaja arvutamisel võtta aluseks samale pakkujate selle kokkuvõtte edastamine.

(¹) ELT C 53, 15.2.2021